

Det er meget mere præcist en retsgaranti til de ældre. Men det er naturligvis kun et forslag, som kan fremmes, hvis forslagsstillerne og partierne, der i øvrigt måtte støtte det, kunne danne et flertal for det.

Som det ligger, må vi sige, at vi støtter det foreliggende forslag. Vi er også indifferente over for, hvorvidt det er sundhedsministeren eller socialministeren, der tager sig af det.

Det undrer os lidt, at man er nødt til at afvente en arbejdsgruppe og en rapport på det her punkt, for de problemer, der handler om, er jo, at ældre har osteoporose, falder og får hoftebrud. Det er man vidende om, det har vi viden om, uafhængigt af hvor mange rapporter der bliver skrevet om årsagerne til, at folk har knogleskørhed. Det behøver vi sådan set ikke at undersøge for at give dem mulighed for at få en hoftebeskytter. Det vil sige, at det måske er at forhale processen lidt.

Vi støtter forslaget.

Tredje næstformand (Margrete Auken):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Tom Behnke.

Tom Behnke (FP):

Tak for de få, men positive bemærkninger, der er kommet fra nogle ganske få partier.

Det er noget beskæmmende, når man konstaterer, der er et væsentligt problem her i samfundet og så fremsætter et lovforslag i Folketinget om, at det problem skal vi have gjort noget ved, at ordførerne for forskellige partier går op og siger, at det er det forkerte ministerium, at det er den forkerte kasse, og at man i bemærkningerne ikke har præciseret, om det er 900 mio. kr., eller det er 1.100 mio. kr., der kan spares, og med de argumenter afviser man forslaget.

Det er noget beskæmmende i forhold til de mennesker, som fra tid til anden kommer til at falde og får væsentlige skader, der giver store smerter og store sociale problemer, og som skal indlægges på hospitalerne til langvarige behandlinger med langvarige genoptræninger. Så står man her fra Folketingets talerstol og siger, at man ikke kan støtte forslaget, for der er jo nedsat en arbejdsgruppe, og i øvrigt er det det forkerte ministerium og sådan noget.

At forholde sig til en problemstilling som den her på den måde er jeg meget rystet over. Jeg er meget rystet på vegne af de borgere, som med

jævne mellemrum bliver udsat for det her. Det er sørgeligt, at det skal være på den måde.

Man har i årevis diskuteret, om det her skal være i Socialministeriets eller i Sundhedsministeriets regi, og man kan ikke blive enige, for ministerierne sidder med små cigarkasser og slås om, hvem der skal betale, og medens man diskuterer, er der borgere, der igen og igen kommer til skade på den her måde.

De økonomiske konsekvenser: Der er ingen tvivl om, at det igen er et udtryk for kassetænkning. Socialministeren sagde det direkte: Det kan da godt være, at der på længere sigt og i en anden sektor vil være nogle besparelser, men den direkte udgift er 100 mio. kr.

Og derfor kunne ministeren ikke støtte forslaget. Ministeren kunne ikke støtte forslaget, fordi der er tale om en udgift på 100 mio. kr., til trods for at man ved – og det ved man jo, uden at man er akademiker og behøver at lave store undersøgelser og rapporter – at der vil være modsvarende besparelser, som langt overstiger de 100 mio. kr.

Selvfølgelig vil der det. Men det siger lidt om socialministeren, det siger lidt om Socialdemokratiet, at de i en eller anden kamp om, hvad det er for en cigarkasse, pengene skal tages fra, lader borgerne, patienterne være gidsler, i stedet for at man tog sig sammen.

Der er jo ingen grund til at nedsætte en arbejdsgruppe, som også hr. Bruno Jerup siger, for vi kender tallene, vi kender problemstillingen. Det er bare at komme med forslaget, men det gør regeringen ikke, og derfor fremsatte Fremskridtspartiet det her forslag.

I øvrigt kan jeg være lidt tvivlende over for, om denne ordning overhovedet når op på at koste 100 mio. kr., men det regner jeg selvfølgelig med at socialministeren har dokumentation for, og det må vi så se på under udvalgsarbejdet.

Det, der jo også er gået galt, når vi taler om hjælpemidler, er, at der allerede i dag er en diskussion mellem amter og kommuner, om det er et hjælpemiddel af midlertidig karakter eller varig karakter, for alt efter om det er midlertidigt eller varigt, er det den ene eller den anden kasse, der skal betale. Og medens man ude i kommuner og amter diskuterer og slås om, hvis cigarkasse pengene skal tages fra, må borgeren gå rundt og vente på sit hjælpemiddel. Det er ikke rimeligt, at man behandler borgerne i dette land på den måde.